

nog afgezien van de immateriële kosten aan kinderleed.

De kindervetten waren er voor het kind om het een goede jeugd te bezorgen en uit te rusten voor zijn maatschappelijke taak. In de eerste jaren bestond de hulp voornamelijk in het verbeteren van de materiële omstandigheden: *in het gezin* door praktische raad of bemiddeling van gezinsvoogd, patroon of toezichthouder, waardoor het wekgeld beter besteed kon worden, werk gezocht, schoolbezoek of bezoek aan clubhuizen gestimuleerd. Zo dit niet mocht baten, dan tijdelijke *uithuisplaatsing*, liefst buiten de stad met al zijn verleidingen en slechte voorbeelden.

De vereniging 'Zoekt het Verlorene', opgericht in 1911 in Rotterdam door schoolmeester Zwiep, die in een gymnastieklokaal in het hartje van een volksbuurt begon 's avonds zijn jongens bezig te houden met handenarbeid en verhalen, gaat een andere weg inslaan. Deze vereniging, nu Prof. Dr. J. H. Gunning Vereniging geheten, propageerde onder de bezielende leiding van *K. de Bloois* in of zo dicht mogelijk bij het eigen milieu kinderen voort te helpen. Kinderen, in tehuizen buiten de stad geplaatst, keren er meestal later toch weer in terug en vinden dezelfde doffe ellende, waar ze gemakkelijk weer in terugzakken. Ze moeten leren in het milieu en met hun ouders zich staande te houden. In 1915 was al de eerste school voor 'psychopatische' kinderen gesticht, waaraan een psychiater was verbonden en waar de kinderen ook in vrije tijd konden worden bezig gehouden. De school werd genoemd naar de Duitse predikant-pedagoog A. H. Francke. In 1922 kwam er een internaat bij. De Bloois heeft dit stelsel uitgebouwd en er voor gevochten, dat de school de status van b.l.o. kreeg, zodat de onderwijzers met kleine klassen tijd kregen voor huisbezoek en nazorg. Er kwam een medisch-opvoedkundig consultatiebureau bij en in 1930 een tweede internaat voor meisjes, Vredestein, terwijl de school van de Lombardstraat naar de Hofdijk werd verplaatst. (Thans is de oorspronkelijke school, nu Instituut Mr. Schats geheten, in Schiebroek.)

Nieuwe elementen bij de hulpverlening treden op: psychiater, psycholoog en maatschappelijk werker gaan zich interesseren voor de kinderbescherming, niet alleen voor het onderzoek, maar ook voor de behandeling thuis, op school, in het internaat. En voorts: men tracht de kinderen zoveel mogelijk in de stad, waarin ze thuis horen, weer in het zadel te helpen. Er is frequent en intensief door